

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین کارافرینی دانشگاه و ایجاد و توسعه واحدهای استراتژیک

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حماسه سیاسی (با رویکردی بر تحولات خاورمیانه) و حماسه اقتصادی (با رویکردی بر مدیریت و حسابداری)
(سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مصطفی غدیری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت اجرایی (استراتژیک)، دانشگاه پیام نور بابل

طاهر فهیم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت تکنولوژی (استراتژی توسعه های صنعتی)، دانشگاه تهران

امیر کریمی آخوومه - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

دانشگاه ها نقشی کلیدی در تسهیل توسعه بنگاه های دانشگاهی از طریق تدوین سیاست های روشن در قبال ایجاد این بنگاه ها، سیستم های مناسب تشویق ها و پاداش ها و دستیابی به شبکه های بیرونی ایفا می کنند. در این رویکرد کلی، متصدیان انتقال فن آوری دانشگاه نیز نقش مهمی در تقویت و توسعه اولیه بنگاه های دانشگاهی ایفا می کنند. در گذشته، مدل مرسوم دانشکده و کلاس های درس برای دانشگاه ها خوب بودند، زیرا کارهای رایج در یک محیط ایت و به شکلی اثر بخش انجام می شدند. در پرتو سرعت انقلاب دانش، سیستم قبلی منسوخ شده و دیگر نمی تواند از عهده کارهای مدنظر دانشگاه های قدیمی به ویژه دانشگاه های دولتی آنقدر در بروکراسی غرق شده اند که اغلب با تلاش های صورت گرفته برای نوآوری و دور شدن از وضعیت موجود بیگانه هستند. در عین حال، دیگر انواع موسسات نیز سازمان های خود را به چندین شرکت کوچک تقسیم کرده اند که این امر باعث ایجاد بازارهای داخلی شده که از طریق شبکه های غیر رسمی به یکدیگر متصل هستند. حلال از این اصول در قبال دانشگاه های قدیمی استفاده می کند و معتقد است که آنها به واحدهای خودکفا تبدیل شده اند و بر اساس درآمدی که خودشان تولید می کنند، فعالیت واحدها در برابر عملکردشان مسئول هستند و باید ازادانه فعالیت هایشان را مدیریت کنند.

کلمات کلیدی:

واحدهای استراتژیک-کارافرینی دانشگاه-ویزگی های کارافرین-توسعه کسب و کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/494411>

